

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỒ ĐỘ
Tòa Thánh Tây Ninh

BẢN TIN THẾ ĐẠO

Thông tin - Phổ truyền giáo lý Đạo Cao Đài

Bản Tin Thế Đạo

Số 125 ngày 5-2-2019

Chúc Mừng Năm Mới

Nhân dịp Xuân Kỷ Hợi 2019 về, xin kính chúc:

- *- Quý Chúc Sắc,
- *- Quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ Qu. Đầu Tộc, Qu. Quản Tộc,
- *- Quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ Chúc việc Bàn Trị Sự các Hương Đạo, các Thánh Thất,
- *- Quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ Chúc việc Bàn Cai Quản các Điện Thờ Phật Mẫu, các Cơ Sở Phước Thiện,
- *- Quý Hiền Huynh Hiền Tỷ Đại Đạo Thanh Niên Hội,
- *- Các Cơ Sở Đạo và Đồng Đạo,
- *- Quý Hiền Huynh, Hiền Tỷ và các Cơ Sở yểm trợ Ban Thế Đạo Hải Ngoại và Tập San Thế Đạo

“MỘT NĂM MỚI AN LÀNH và TU TIẾN TRÊN ĐƯỜNG ĐẠO

San Jose, ngày 13-1-2019

Ban Thế Đạo Hải Ngoại & Tập San Thế Đạo

Bản Tin Thế Đạo và Web www.banthedao.net

THÁNH THẤT CAO ĐÀI CALIFORNIA
CHÚC MỪNG NĂM MỚI &
CHƯƠNG TRÌNH ĐẠO SỰ THÁNG 2-2019

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

(Cửu Thập Tứ Niên)

TÒA THÁNH TÂY NINH

THÁNH THẤT CALIFORNIA

Chúc Mừng Năm Mới

Hạnh

Ngô

Cao

Đài

Truyền

Đại

Đạo

XUÂN KỶ HỢI 2019

Thiên Ân Từ Phước
Cung Hỉ Tân Niên

Hồng Đức
An Lạc

Hào

Phùng

Ngọc

Đế

Ngũ

Trần

Gian

Mừng Xuân Kỷ Hợi 2019

KÍNH CHÚC

CHƯ CHỨC SẮC, CHƯ CHỨC VIỆC
HIỆP THIÊN - CỬU TRÙNG- PHƯỚC THIÊN
QUÍ HUYNH - TỶ PHỤNG SỰ THÁNH THẤT, ĐIỆN THỜ PHẬT MẪU
BAN THẾ ĐẠO - QUÍ BỒN ĐẠO QUỐC NỘI VÀ HẢI NGOẠI
QUÍ BAN BỘ: - LỄ- NHẠC - ĐỒNG NHI - THUYỀN BÁT NHÃ
QUÍ ĐẠI ĐỒNG CHÚNG SANH

NGHINH XUÂN THẮNG Ý

PHƯỚC-LỘC-THỌ-KHANG-AN
ĐỒNG THỌ HƯỜNG HỒNG ÂN ĐỨC CHÍ TÔN
ĐẠI TỬ PHỤ - ĐẠI TỬ MẪU
HĨ-ÁI-LẠC MIÊN TRƯỜNG

Thơ Xuân

TỘC ĐẠO LITTLE SÀI GÒN KHÁNH CHÚC TÂN NIÊN

KỶ HỘI TÂN NIÊN CHUYỀN ĐỊA HOÀN,
PHƯỚC ĐẦY, LỘC VƯỢNG, THỌ TRƯỜNG AN.
PHONG ĐIỀU, THỰC PHẨM VINH ĐỜI SỐNG,
VỖ THUẬN, NHÂN GIAN RỰC ÁNH QUANG.
THẾ GIỚI TƯƠNG THÂN ĐỒNG, HĨ, LẠC,
NHƠN SANH HOÀ DỊU CỘNG THANH NHÂN.
CHÚC CHƯ HUYNH-TỶ CÙNG ĐỆ-MUỘI...,
TÂM Ý XUÂN LAI VẠN SỰ TOÀN.

Chánh trị sự Trần Quang Linh

CHƯƠNG TRÌNH LỄ TÂN NIÊN KỶ HỢI

* **THỨ BA** - ÂL 24 - 12 - Mậu Tuất (DL 29-1-2019)

4 Giờ Chiều: LỄ ĐƯA CỬU HUYỀN THẤT TỔ VỀ TRỜI

6 Giờ Chiều: LỄ ĐƯA CHƯ THÁNH TRIỀU THIÊN

LỄ TÂN NIÊN

* **THỨ HAI** ÂL 30 -12 - MẬU TUẤT (DL 04-02-2019)

11 Giờ Trưa - RƯỚC CỬU HUYỀN THẤT TỔ VỀ

TỪ ĐƯỜNG HẬU ĐIỆN THÁNH THẤT

ĐÓN GIAO THỪA

HIỂN LỄ ĐỨC CHÍ TÔN , RƯỚC CHƯ THÁNH

HIỂN LỄ TIÊU ĐÀN

***THỨ BA** - MÔNG 01 Tháng Giêng - Kỷ Hợi (DL 05-02-2019)

LÚC TÝ THỜI 12h giờ đêm

ĐÀN LỄ XONG, TỘC ĐẠO CHÚC XUÂN, PHÁT LỘC ĐẦU NĂM

MÔNG 01,02,03 Tháng Giêng Kỷ Hợi

TỘC ĐẠO CHÚC XUÂN, PHÁT LỘC ĐẦU NĂM

***THỨ NĂM** - MÔNG 3 Tháng Giêng - Kỷ Hợi (DL 7-2-2019)

11 Giờ Trưa: Cúng Cửu Huyền Thất Tổ

4 Giờ Chiều: Hiến Lễ Thánh Tổ Ban Bộ

***THỨ BA** - Mông 8 Tháng Giêng - Kỷ Hợi (DL 12-02-2109)

6 Giờ Chiều: Cúng dậu Thời Đức Chí Tôn Nghi Tứ Thời

7 Giờ Tối: Cúng Sao Hội

***THỨ TƯ** - Mông 9 Tháng Giêng - Kỷ Hợi (DL 13-2-2019)

6 Giờ Chiều: Hiến Đai Lễ Đức Chí Tôn

***THỨ BA** - Rằm Tháng Giêng - Kỷ Hợi (DL 19-02-2019)

LỄ THƯỢNG NGUỒN

6 Giờ Chiều: Đai Đàn Hiến Lễ Đức Chí Tôn

Mỗi Gia Đình đều Thượng Sớ siêu độ Chư Chơn Linh Cửu Huyền Thất Tổ

* **BỘN ĐẠO LƯU Ý:** Nếu có lý do gì không tham dự đàn cúng xin gửi sớ siêu độ Chư Linh về Tộc Đạo trước ngày Thượng Nguồn để Tộc Đạo thay quí Vị Thượng Sớ. **XIN ĐA TẠ**

**TÒA THÁNH TÂY NINH
THÁNH THẤT CALIFORNIA**
Tộc Đạo Little SaiGon
(714) 636-6622

8791 Oranewood Ave., Garden Grove, CA 92841.

CHƯƠNG TRÌNH LỄ SỰ THÁNH THẤT SAN JOSE, CALIFORNIA

Châu Đạo California Tộc Đạo Santa Clara

Số: 319 /TĐ/TB

Thông Báo

Kính gửi: - Chư Chức Sắc.
- Chư Chức Việc, Đồng Đạo và Đạo Tâm.

Đề mục:

Chương trình lễ sự trong dịp cuối năm Mậu Tuất sang đầu năm kỷ Hợi - 2019

Thánh Thất San Jose thuộc Tộc Đạo Santa Clara trân trọng thông báo đến quý vị:

Chương trình lễ sự cuối năm Mậu Tuất và đầu năm Kỷ Hợi -2019 như sau :

1. Thứ Hai: Ngày 30 tháng Chạp năm Mậu Tuất (DL, ngày 4 tháng 2 năm 2019)

4:30 giờ chiều: Cúng Cửu Huyền Thất Tổ.

12:00 giờ đêm: (Giao Thừa) Lễ Rước Chư Thánh.

Trong 3 ngày Tết Nguyên Đán (kỷ Hợi -2019), Thánh Thất có Chức Việc túc trực tiếp đón Chư Đồng Đạo cùng Chư Đạo Tâm mỗi ngày từ 9 giờ sáng đến 7 giờ đêm.

2. Chủ Nhật: Mừng 6 tháng Giêng năm Kỷ Hợi (DL, ngày 10 tháng 2 năm 2019)

1:00 giờ chiều: Tiệc Tân Niên

Nội dung: - Đồng Đạo họp mặt đầu Năm Mới Kỷ Hợi.

3. Thứ Tư: Mừng 9 tháng Giêng năm Kỷ Hợi (DL, ngày 13 tháng 2 năm 2019)

6:00 giờ chiều: Đại lễ vía Đức Chí Tôn

4. Thứ Ba: Ngày 15 Tháng Giêng năm Kỷ Hợi (DL, ngày 19 tháng 2 năm 2019)

6:00 giờ chiều: Đại Lễ Thượng Nguyên (Rằm tháng Giêng)

Chư Đồng Đạo cùng Chư Đạo Tâm cung cấp danh sách thân bằng quyến thuộc quá cố, xin được gửi về Thánh Thất trước ngày hành lễ. Trường hợp không có danh sách thân nhân qua đời, Thánh Thất sẽ cầu nguyện chung cho Chư Vị.

Thánh Thất trân trọng kính mời Chư Đồng Đạo cùng Chư Đạo Tâm đến tham dự các buổi lễ ghi trên, trước đánh lễ Đức Chí Tôn, sau cầu nguyện Đức Đại Từ Phụ, Đức Đại Từ Mẫu cùng các Đấng Thiêng Liêng hộ trì cho toàn sanh linh, bá tánh đều được phúc lộc an Khang trường thọ.

Thành kính.

Thánh Thất San Jose, ngày 16 tháng 12 năm Mậu Tuất

(DL, ngày 21 tháng 1 năm 2019)

Quyền Đầu Tộc Đạo Santa Clara

CHÁNH TRỊ SỰ ĐÀO MINH ÁNH

(Đã Ký)

- Phổ biến tổng quát.

- Lưu Chiếu

HÌNH ẢNH ĐỨC HỘ PHÁP BẮT ẤN

(Sưu tầm: HT Huỳnh Tâm)

Đức Hộ Pháp bắt Ấn Tý. By: Institute for Historic
Caodai Religion.

Ấn Hộ Pháp

Đức Phạm Hộ Pháp đang bắt ấn Hộ Pháp. Tư thế hai tay giống như tay Brama Phật trên nóc Bát Quái Đài. By: Institute for Historic Caodai Religion.

Ấn Hộ Pháp

Đức Phạm Hộ Pháp đang bắt ấn Hộ Pháp. Tư thế hai tay giống như tay Brama Phật trên nóc Bát Quái Đài. By: Institute for Historic Caodai Religion.

Tháng 7 năm 1948 - Đức Phạm Hộ Pháp ngồi trên Thập Xà. Tượng trưng cho thời kỳ bắt đầu ban truyền xá tội lỗi cho nhơn sanh. By: Institute for Historic Caodai Religion.

Đức Hộ Pháp bắt ấn Thượng Ngươn.
Lễ dâng bông, bắt ấn Thượng Ngươn dưới đạp
Ngu Đầu, tay đưa Gián Ma Xử lên hiệp với chữ
Khí, đem khí ấy đưa ra cả càn khôn thế giới. Ấn
Thượng Ngươn làm chủ chữ Khí, đem khí ấy hiệp
hết cả Ngươn Khí đặng bao trùm vũ trụ. By:
Institute for Historic Caodai Religion.

Đức Hộ Pháp bắt ấn Trung Nguơn.
Thuộc về ấn Hiệp Chương biến hóa, Giác Ma Xử để nằm ngang, đuôi bên Thế, cán bên Đạo, ý nghĩa Đạo cầm cán đặng trị Đời. Bắt ấn Hiệp Chương, cầm cả cơ pháp của vạn vật biến sanh đặng bảo tồn không cho tương tranh, tự diệt nhau. By: Institute for Historic Caodai Religion.

Tháng 7 năm 1948 - Đức Phạm Hộ Pháp đứng trên ngai Thất Xà, cầm thanh kiếm hạ xuống mang ý nghĩa mọi sinh vật phải được thương yêu và gìn giữ. Có nghĩa là tất cả các sinh vật sống phải được trân trọng và bảo tồn. By: Institute for Historic Caodai Religion.

BÀI THUYẾT ĐẠO CỦA ĐỨC HỘ PHÁP NĂM 1947

“Bàn đạo nhắc lại; người tín đồ Cao Đài luôn luôn nắm lòng rời minh thế, đó là nghĩa vụ mà cũng là quyền lợi của mình. Phải ghi tâm mới giữ được sự thương yêu, bạn đồng môn và chúng sanh là con chung của Đức Chí Tôn để khỏi bị thất thế mà mình đã hứa: **Hiệp đồng chư môn đệ, gìn luật lệ Cao Đài...**”.

Cúng lạy phải tuân thủ tuyệt đối, thực hành nghiêm chỉnh và hoàn chỉnh.

“Đàn không nghiêm thì Thầy không giảng”

Chí Tôn đã dạy bắt Ấn Tý khi bái lễ hai tay con chấp lại; xong phải để tay trái bắt Ấn Tý, tay mặt ngửa ra nằm dưới tay trái Ấn Tý và chụp lên trên. Nghĩa là đầu ngón cái tay trái điểm vào góc ngón áp út (cung Tý) nắm chắc lại để khuỷu ngón tay trái ấn vào góc ngón tay giữa (cung Sửu) tay mặt ngửa ra đỡ bàn tay trái rồi nắm lại; ngón cái của tay mặt điểm vào góc ngón trỏ của tay trái (cung Dần) nắm chắc lại. **Tức nhiên, các ngón của tay mặt không che khuất góc của 3 ngón: áp út, giữa và trỏ của bàn tay trái (tức 3 cung Tý, Sửu, Dần)**

Ấn Tý là thể hiện Đức Chí Tôn nắm trọn Tam Tài: THIÊN, ĐỊA, NHƠN.

Thiên khai ư Tý, Địa tịch ư Sửu, Nhơn sanh ư Dần.

Nhớ giữ Ấn Tý nơi ngực cho chắc, mắt ngó ngay Thiên Nhân, đó là phương pháp tịnh tâm. Thể pháp hoàn chỉnh mới mong tìm được bí pháp đó vậy. Khi bắt Ấn Tý tức điểm đủ Tam tài; xá và lạy cũng thực hiện Tam tài đến với bản thể của chúng ta ở thể pháp mà kinh Phật mẫu có câu:

...Lập Tam Tài định kiếp hòa căn,

Chuyên luân định phẩm cao thăng...

Vậy Ấn Tý tiêu biểu cho Tam Kỳ Phổ Độ để chư môn đệ của Thầy sử dụng khi bái lễ Đức Chí Tôn, Đức Phật mẫu và các Đấng. **Nếu bắt Ấn Tý không đúng, để bàn tay phải (âm) khi nắm lại trùm phủ 3 cung Tý, Sửu, Dần; tức bao trùm Tam Tài THIÊN, ĐỊA, NHƠN ở bàn tay trái (dương) là một điều sai lạc rất hệ trọng: “Dương thịnh tất sanh, Âm thịnh tất tử” sẽ có ảnh hưởng đến nghiệp Đạo.**

Chí Tôn đã dạy: Nơi lòng Thầy ngự, hễ động Thầy hay; nên Ấn Tý luôn ở nơi ngực, tuyệt đối không được thả xệ xuống bụng mà thất lễ. Bàn đạo nhắc lại lần nữa, khi xá và lạy đều thể hiện kính đủ Tam Tài: THIÊN, ĐỊA, NHƠN.

- Đưa tay lên trán; kính THIÊN.
- Xá thẳng hết tay, đầu hơi cúi: kính ĐỊA.
- Đưa về nơi ngực: kính NHƠN.

Đức Chí Tôn đã dạy:”Thập nhị khai Thiên là Thầy, Chúa của cả Càn Khôn thế giới. Nắm trọn thập nhị Thời thần vào tay, số 12 là số riêng của Thầy”.

Bái lễ Đức Chí Tôn thì 3 lạy, mỗi lạy 4 gật, mỗi gật phải niệm danh Thầy:

Nam-mô CAO- ĐÀI TIÊN- ÔNG ĐẠI BỒ- TÁT MA- HA- TÁT.

Còn làm lễ Đức Phật mẫu cũng 3 lạy, mỗi lạy 3 gật, mỗi gật niệm:

Nam-mô DIÊU TRÌ KIM MẪU VÔ CỰC THIÊN TÔN.

KẾT LUẬN:

-Nhu vậy, khi đi châu lễ Chí Tôn và Phật Mẫu, chúng ta nam và nữ, đều phải mặc quần áo lót trắng; không được mặc quần màu ở trong rồi mặc chùng quần trắng ở ngoài.

-Việc bắt Ấn Tý đúng rất quan trọng, ảnh hưởng đến sự thịnh suy của nghiệp Đạo. Đến nay, THC mới cho biết bài thuyết Đạo năm 1947 này. Không hiểu vì sao có sự chậm trễ lâu dài đến thế. Chúng ta, kẻ hậu bối, khi biết rồi nên sửa lỗi, bắt Ấn Tý cho thật đúng vì Đức Hộ Pháp đã dạy thể pháp và bí pháp có tương liên mật thiết với nhau.

Dưới đây là hình minh họa bắt Ấn Tý theo đúng lời Đức Hộ Pháp dạy:

Trích từ Website TỬ SÁCH ĐẠI ĐẠO (Soạn Giả : Tùng Thiên – Từ Bạch Hạc)

Tục thờ cúng Tổ Tiên ở nước Nam (Phạm Quỳnh)

Nhân loại gồm nhiều người chết hơn là người sống, Auguste Comte đã nói ở đâu đó như thế. Ở nước Nam câu nói ấy của nhà triết học thực chứng Pháp càng đúng hơn ở bất cứ nơi nào khác. Quả vậy, việc thờ cúng tổ tiên có một vị trí quan trọng trong đời sống gia đình và xã hội của chúng ta. Nó đã trở thành một thứ giáo lý tôn giáo, và, theo một nghĩa nào đó, một tôn giáo quốc gia thực thụ. Nếu tôn giáo, đúng như ý nghĩa từ nguyên của nó đã chỉ rõ, là mối liên kết tinh thần nối liền con người với những lực lượng siêu cảm, việc thờ cúng hay tôn giáo về những người đã chết là cách biểu hiện những mối quan hệ giữa thế giới những người đang sống với thế giới những người đã chết.

Các mối quan hệ ấy rất nhiều và liên tục. Những người chết thường xuyên can dự vào cuộc sống của những người đang sống; họ hướng dẫn, chỉ đạo, che chở cho chúng ta, bảo hộ chúng ta, gợi hứng cho những ý tưởng và hành vi của chúng ta, có thể nói nhìn theo chúng ta, bằng những đôi mắt có thể xuyên suốt bóng tối của sự sống và sự chết và rất có thể chính bằng những đôi mắt ấy mà nhân loại có được một hình dung thoáng chốc nào đấy về tương lai và số phận của mình; tóm lại họ sống trong ký ức của chúng ta, trong mọi công việc của chúng ta, trong mong ước của chúng ta về một cuộc sống còn sống động hơn cả cuộc sống trên trần thế này.

Bản chất của những mối quan hệ làm nên một trong những hình thức sống động nhất trong tôn giáo của người nước Nam đó là gì? Tôn giáo về những người chết ấy dựa trên những nền tảng tín ngưỡng nào? Các biểu hiện nghi thức và thực hành của nó ra sao? Từ đó có thể nhận ra những bài học luân lý và triết học gì?

Không Tử, vốn là cả Socrate, Solon hay Lycurge cộng lại của Phương Đông, thường nói về các thần linh và các linh hồn. Quả là trong Luận Ngữ khi nói với các học trò của mình, đôi khi ông đã từ chối giải thích về bản chất của những điều ấy; ta đã biết câu trả lời của ông cho một học trò hỏi ông về vấn đề này: “Phục vụ người sống người còn chưa biết cách, thì ta dạy người cách phục vụ người chết làm gì?” – Nhưng chúng ta cũng lại biết rằng về chuyện này, ông luôn trung thành với các tín ngưỡng của Trung Hoa cổ đại, mà đặc biệt tác phẩm Kinh Lễ còn giữ lại cho chúng ta nhiều dấu vết. Theo các tín ngưỡng đó, con người có một cái phách và một cái hồn.

Khi chết, phách tan hủy cùng với thể xác, còn hồn thì tách ra; nó bay lượn trong khoảng không và sống một cuộc sống độc lập, thuần khiết, bay bổng. Đây là cuộc sống của các linh hồn, của các vong hồn hay các bậc tổ tiên đã quá cố. Như vậy họ không chết đi hoàn toàn: họ tiếp tục sống một đời sống siêu nhiên, tinh thần. Nhưng cuộc sống chừng có thể nhạt nhòa đi, tan biến mất trong cõi vô cùng đó, được làm cho trở nên hiện thực hơn, đầy hiệu lực hơn, có thể nói như vậy, bằng ký ức mà những người còn sống lưu giữ về họ, bằng việc thờ cúng mà những người sống có bổn phận phải làm tròn đối với họ. Như vậy đây những người đã chết vẫn còn tham dự mãi vào cuộc sống của gia đình mình, con cháu mình. Người ta lại nhắc đến họ trong mọi dịp long trọng, như khi có người mới ra đời, trong dịp cưới xin, v.v...

Kinh Lễ viết: “Ba tháng sau lễ cưới, người vợ trẻ được giới thiệu với tổ tiên trước bàn thờ với lời khẩn sau đây: – Đây là cô dâu mới đã bước vào gia đình chúng ta. – Rồi đến ngày đã chọn trước, cô dâng lễ vật lên trước bài vị tổ tiên, và từ nay cô trở thành thành viên trong gia đình chồng”. Lời bình còn nói thêm rằng nếu cô bị chết trước lễ ra mắt và lễ dâng lễ vật ấy, thì dù đã sống chung với chồng, cô vẫn chưa phải là vợ anh ta và thi hài cô được trả về nhà cha mẹ.

Kinh Lễ còn viết thêm: “Trong trường hợp một đứa con được sinh ra khi người cha đã chết, quan tài người cha còn quản ở nhà, người làm lễ cúng sau khi đã gọi tên ông ta ba lần sẽ báo với ông ta: – Một thị đã sinh ra một cậu con trai: tôi xin báo cho người được biết... Nếu người chết đã được an táng, thì đứa trẻ sơ sinh sẽ được đưa trình báo trước bài vị của ông ta...”.

Việc thờ cúng các linh hồn và tổ tiên đã quá cố đã tồn tại từ thời rất xa xưa, Khổng Tử trong Luận Ngữ kể rằng vua Vũ, một trong những vị vua đầu tiên nửa truyền thuyết nửa lịch sử của Trung cộng vốn rất giản dị, đã tỏ ra cực kỳ phóng khoáng khi dâng lễ vật cúng các vong hồn. – Khổng Tử viết trong Trung Dung: “Vào mùa xuân và mùa thu, người xưa trang trí bàn thờ tổ tiên. Họ bày các đồ đồng mà tổ tiên đã sử dụng và các quần áo tổ tiên đã mặc. Họ dâng cúng các thức ăn và hoa trái theo mùa.”

Trên đây tôi đã nói rằng Khổng Tử tôn trọng tôn giáo cổ xưa đó, các tín ngưỡng xưa đó của nước Trung Hoa cổ đại, lại còn vì chúng hoàn toàn phù hợp với học thuyết của ông về sự bảo tồn xã hội cơ sở trên việc thờ phụng quá khứ và truyền thống.

Nhưng tự ông có tin ở sự tồn tại của linh hồn không? Ông có tin ở sự hiện diện thật sự của linh hồn trong các lễ cúng và trong việc khẩn vái không?

Qua những lời nói của ông, bao giờ cũng rất thận trọng khi đề cập đến những chuyện siêu hình, ta có thể nghi ngờ.

Chúng ta đã thấy câu trả lời của ông với một người học trò hỏi ông về cái chết. Sau đây là lời ông nói với một người học trò khác hỏi ông về chữ “trí”: “Làm tròn các bổn phận của một con người; tôn kính các thần; ấy là trí”.

Tôn kính các thần, nhưng kính nhi viễn chi, thái độ của bậc hiền triết đối với thần thánh là như vậy. Có thể các vong hồn và thần thánh là có thật; cũng có thể không có thật. Duy có một điều chắc chắn là ta tôn kính họ; hãy làm điều đó với tất cả sự thành tâm, không mê tín cũng chẳng nên cuồng tín, như là ta thực hiện một nghi thức đạo đức và xã hội rất quan trọng.

Nghi thức ấy, quả vậy, bắt nguồn từ đức hiếu đễ, trong hệ thống chính trị – đạo đức của Khổng Tử, vốn là nền tảng của mọi đức hạnh, cơ sở của tế bào gia đình, và do đó cũng là của xã hội và của đế chế.

Trong những điều kiện đó, cần phải tôn kính những người đã chết như thế nào, và trong tất cả những người đã chết những người gắn liền với ta nhất, tổ tiên của chúng ta?

Theo Kinh Lễ lời nói sau đây là của Khổng Tử: “Coi người chết như là đã chết rồi thì sẽ là vô nhân. Chẳng nên làm thế. Nhưng coi họ như những người đang sống thì sẽ là vô lý. Chẳng nên làm thế”.

Như vậy không nên coi người chết như đã chết rồi, có nghĩa là không chăm nom gì đến họ nữa, quên bẵng luôn đi; cũng chẳng nên coi họ như còn sống, nghĩa là tin là họ còn sống thật. Đúng ra, họ sống bằng ký ức của chúng ta, bằng sự sống động, tình nồng nhiệt của cái tình cảm mà chúng ta gọi là đức hiếu đễ, biết tôn kính những người đã cho ta sự sống và ý thức, khiến cho họ còn tồn tại mãi mãi, nuôi giữ ký ức về họ, truyền nối việc thờ cúng mãi mãi cho con cháu chúng ta, bằng cách đó tạo cho ta cái ảo tưởng, – một thức ảo tưởng tốt lành, – về sự nối tiếp, về tính vĩnh hằng, tóm lại về sự bất tử, trong cuộc tồn sinh thoáng chốc, trong cõi thế gian biến ảo này.

Phải hiểu tình cảm sâu sắc của bậc hiền triết như vậy đây. Tôn trọng truyền thống và các nghi lễ, ông không muốn bày tỏ rõ ràng ý kiến về vấn đề này. Tư tưởng của ông hẳn là như vậy. Đối với ông, việc thờ cúng người chết là tôn kính ký ức về họ, cơ sở trên đức hiếu đễ và tình cảm về sự vĩnh hằng của gia đình và nòi giống. Chính trong tinh thần đó mà ngày nay nó còn được thực hiện trong phần lớn thế giới Phương Đông ở đây nó là tôn giáo chính và là tín điều thần khải hay siêu nhiên quan trọng nhất.

Việc thờ phụng này có nhiều nghi thức mà mô tả lại ở đây sẽ chẳng có ích gì. Vả chăng ta đều biết mỗi gia đình người nước Nam, dù giàu hay nghèo, đều có bàn thờ ông bà của mình, có thể là một ngôi đèn trắng lệ hay một cái kệ đơn giản treo bên trên một chiếc chõng. Trên đó đặt bài vị của tất cả những người thân đã mất cho đến đời thứ năm. Những người này là đối tượng của các lễ cúng đặc biệt vào các ngày giỗ và tất cả các ngày lễ theo nghi thức trong năm. Những người khác, các vị tổ tiên xa hơn, được ghi tên trên một bài vị chung và được cúng chung vào những ngày lễ theo nghi thức vốn rất nhiều trong năm. Có hai ngày được đặc biệt dành cho những người đã mất: ngày 3 tháng 3 (thanh minh), ngày viếng mộ; ngày lễ của những người chết này chẳng có gì là tang tóc và diễn ra vào một trong những lúc thời tiết đẹp nhất trong năm khi:

Cỏ non xanh tận chân trời...

Ngày lễ của những người chết này, gọi là “tảo mộ”, thường có kèm theo một lễ hội của những người sống, bởi ý tưởng về cái chết – và đây là điều đáng chú ý, – ở xứ sở này chẳng có gì là tang tóc:

Ngày thứ hai dành cho những người chết, là ngày rằm tháng 7. Đúng ra đây là một ngày lễ Phật giáo cúng các vong hồn, tất cả những người chết mà không có người nối dõi để thờ phụng. Bởi tai họa lớn nhất đối với một con người là biết rằng đến một ngày nào đó không còn ai thờ cúng mình, vì không có hậu duệ, và do vậy trở thành một linh hồn lang thang mà đức từ bi của nhà Phật dành cho một lễ cúng chung và vô danh tính.

Do vậy những người chết mà không có hậu duệ trực tiếp thuộc giới nam để tiếp tục thờ cúng, theo luật nước Nam được phép chọn một người bà con gần gọi là “người thừa tự”. Qua đây ta thấy ý tưởng về việc thờ phụng trong tâm hồn người nước Nam sâu sắc đến dường nào.

Việc thờ cúng người chết chủ yếu là thờ cúng tổ tiên.

Không Tử nói rằng: “Dâng lễ vật cho những vong hồn không phải là người thân của mình là một việc xu nịnh”.

“Mỗi người, mỗi gia đình phải dâng lễ vật cho những người thân của mình, chứ không phải cho những người khác. Nếu có ai đó dâng lễ cúng cho những vong hồn chẳng hề liên quan gì đến mình,

thì rõ ràng là để nhận được một ân huệ mà họ chẳng có quyền được hưởng: một sự chiếm đoạt lấy ân huệ đáng chê trách”. (Wieger).

Như vậy, về nguyên tắc, mỗi người chỉ thờ cúng tổ tiên đã mất của mình. Nhưng có những con người trong đời mình đã làm nhiều điều tốt cho đồng bào mình, có công ơn đối với làng xóm của mình, tỉnh mình, đối với cả nước; có những vị vua, những vị quan đã xây dựng nên vinh quang của quốc gia; những vị tướng lĩnh đã cứu nước khỏi ách ngoại xâm; những nhà trí thức lớn đã đem lại vinh dự cho quốc gia do trí thông minh và tài năng của mình; những người đàn ông hay phụ nữ đã hy sinh vì danh dự hay đức hạnh; những người đó được quyền để cho đồng bào mình nhớ ơn và thờ phụng. Vậy nên các làng thờ phụng họ như những vị thành hoàng của làng; các tỉnh quê hương họ, hay cả nước lập đền thờ ở những nơi nổi tiếng để ghi nhớ công ơn họ. Đây cũng là một hình thức thờ cúng tổ tiên; không phải là những bậc tổ tiên riêng của ai nữa, mà là tổ tiên chung của làng, của tỉnh thành, của quốc gia; đây là thờ phụng các vị thần bảo hộ của đất nước, và theo một nghĩa nào đó, đó là việc thờ phụng những con người vĩ đại, những người anh hùng, mà Carlyle hết sức ca ngợi.

Việc thờ cúng người chết được hiểu và được thực hiện ở nước Nam là như vậy đây. Do tầm quan trọng to lớn của nó về phương diện thiết chế gia đình và xã hội nước Nam, cùng những nghi thức tỉ mỉ kèm theo, nó đã thật sự trở thành một tôn giáo, tôn giáo của gia đình và nòi giống, tôn giáo của ký ức và lòng biết ơn. Quả thật đây là một tôn giáo hợp lý, logic, phù hợp với lý trí và tình cảm, ít mang tính chất thần bí nhất để thỏa mãn những tâm hồn sùng tín, và nhiều lý tính nhất để làm vừa lòng những đầu óc duy lý. Đây là một thứ tôn giáo đầy tính triết học và người nước Nam lấy làm vinh dự đã thực hiện nó suốt bao thế kỷ dài.

Phạm Quỳnh

TRONG SỐ NÀY

- 1*- Ban Thế Đạo Hải Ngoại Chúc Mừng Năm Mới Trang 01
- 2*- Thánh Thất Cao Đài California Chúc Mừng Năm Mới &
Chương Trình Lễ Tân Niên Kỷ Hợi 2019 Trang 03
- 3*- Chương Trình Lễ Sự Thánh Thất San Jose, California Trang 07
- 4*- Hình ảnh Đức Hộ Pháp bất Ấn (Sưu Tầm: HT Huỳnh Tâm) . . . Trang 09
- 5*- Bài Thuyết đạo của Đức Hộ Pháp năm 1947: Đức Chí Tôn
dạy bất Ấn Tý Trang 15
- 6*- Tục thờ cúng Tổ tiên ở Nước Nam (Phạm Quỳnh) Trang 17

ĐỌC - CỔ ĐỘNG - YỂM TRỢ
TẬP SAN THẾ ĐẠO - BẢN TIN THẾ ĐẠO
Web: www.banthedao.net
Email: banthedao@comcast.net